

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 356/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť PaedDr. J. L., H., zastúpeného advokátom Mgr. P. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24 Co/18/2007-440 zo 17. októbra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PaedDr. J. L. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2009 doručená sťažnosť PaedDr. J. L., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. P. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 24 Co/18/2007-440 zo 17. októbra 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že konanie na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) začalo na základe jeho žaloby, ktorou sa domáhal určenia, že jeho pracovný pomer so žalovanou spoločnosťou Ch., a. s., S. (ďalej len „žalovaná“), trvá od 5. mája 2000, a zároveň si uplatil nárok na náhradu mzdy s úrokmi z omeškania, náhradu odvodov, trovy konania a náhradu poplatku za právnu pomoc. Pracovný vzťah so žalovanou vznikol sťažovateľovi 1. augusta 1989. Dňa 17. decembra 1999 žalovaná rozviazala so sťažovateľom pracovný pomer pre nadbytočnosť výpoveďou s trojmesačnou výpovednou lehotou. Vzhľadom na pracovnú neschopnosť sťažovateľa táto lehota uplynula 4. mája 2000. Po tomto dátume až do 16. októbra 2000 mu žalovaná pridelovala prácu, ktorú vykonával, bola mu vyplácaná mzda a žalovaná riešila všetky jeho pracovnoprávne otázky. Sťažovateľ preto trval na tom, že pracovný pomer vznikol konkludentne 5. mája 2000 a trval aj naďalej, t. j. aj po 16. októbri 2000.

Okresný súd medzitýmnym rozsudkom č. k. 14 C 379/2000-317 z 30. júna 2005 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 14 C/2000-392 zo 4. decembra 2006 určil, že pracovný pomer uzavretý medzi sťažovateľom a žalovanou trval od 5. mája 2000 až do 16. októbra 2000. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa dlhšieho konania pracovného pomeru žalobu zamietol.

Krajský súd rozsudkom sp. zn. 24 Co 18/2007 zo 17. októbra 2007 napadnuté rozsudky zmenil tak, že žalobu v časti o určenie vzniku nového pracovného pomeru medzi účastníkmi 5. mája 2000 a jeho trvania zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré bolo rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 33/2008 z 30. apríla 2009 zamietnuté. Toto rozhodnutie bolo právnemu zástupcovi sťažovateľa doručené 20. júla 2009.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Krajský súd v Trnave v konaní pod sp. zn. 24 Co/18/2007 rozsudkom 24 Co/18/2007 z 17.10.2007 porušil základné právo PaedDr. J. L., bytom H. zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR zrušuje rozsudok Krajského súdu v Trnave 24Co 18/2007 zo dňa 17.10.2007 a prikazuje Krajskému súdu v Trnave, aby vo veci opätovne konal a rozhodol.

PaedDr. J. L. bytom H. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 289,74€ (slovom dvestoosemdesiatdeväť euro a sedemdesiatštyricentov) (2 úkony právnej služby po 115,90€ - prevzatie a príprava zastúpenia, sťažnosť; 2x režijný paušál po 6,95€, DPH t.j. 245,70€), ktoré je súd povinný zaplatiť na účet advokáta Mgr. Petra Belicu vedený v Tatra banke, a.s.: č. účtu: 262 385 3252/1100, a to do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania, a preto môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy); navyše sťažovateľ bol v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Konanie o veci sťažovateľa vedené krajským súdom pod sp. zn. 24 Co 18/2007 bolo právoplatne skončené doručením rozsudku tohto odvolacieho súdu účastníkom konania, k čomu muselo dôjsť pred 3. januárom 2008, čo vyplýva z prezentačnej pečiatky okresného súdu označujúcej dátum doručenia dovolania sťažovateľa (sťažovateľ dátum nadobudnutia právoplatnosti rozsudku krajského súdu ako relevantnú právnu skutočnosť v sťažnosti neuviedol). Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho práva krajským súdom po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene (obdobne napr. IV. ÚS 323/07).

Skutočnosť, že sťažovateľ podal dovolanie, ktoré najvyšší súd zamietol rozsudkom sp. zn. 1 Cdo 33/2008 z 30. apríla 2009, podľa názoru ústavného súdu v súlade s judikatúrou ústavného súdu (napr. II. ÚS 281/07) nemala vplyv na rozhodnutie ústavného súdu. Naopak, podanie dovolania sťažovateľom a jeho zamietnutie rozsudkom najvyššieho súdu znamená, že dôvodom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa bol aj nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie, keďže dovolací súd sa dovolaním sťažovateľa meritórne zaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2009